

Pomieszczenia biurowe urzędu, Wydział Finansowy, Wydział Spraw Społecznych

o **poddasze nieużytkowe**

W poziomie parteru w obu bocznych skrzydłach budynku istnieją małe punkty handlowo-usługowe, które nie posiadają połączenia z pomieszczeniami budynku starostwa. Z lokali wyjścia prowadzą bezpośrednio na zewnątrz z poziomu terenu. Lokale te są dzierżawione i użytkowane przez właścicieli punktów usługowo-handlowych.

1.4. Podział na strefy pożarowe

Strefę pożarową stanowi budynek albo jego część oddzielona od innych budynków lub innych części budynku elementami oddzielenia przeciwpożarowego.

Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej w m²

Kategoria zagrożenia ludzi	w budynku o jednej kondygnacji nadziemnej (bez ograniczenia wysokości)	w budynku wielokondygnacyjnym		
		niskim (N)	średniowysokim (SW)	wysokim i wysokościowym (W) i (WW)
1	2	3	4	5
ZL I, ZL III, ZL IV, ZL V	10.000	8.000	5.000	2.500
ZL II	8.000	5.000	3.500	2.000

1.5. Materiały palne

Najbardziej niebezpieczne pożarowo są:

➤ **tworzywa sztuczne**

Stosowane w obudowach urządzeń, izolacjach kabli elektrycznych, okładzinach meblowych, farbach, izolacjach termicznych przewodów, stolarnie okiennej. Temperatura zapalenia 200 - 400 °C. W czasie pożaru większość z nich topi się tworząc krople. Dymy i gazy pożarowe z nich powstałe są reguli są trujące, drażniące. Szybkość palenia się tworzyw jest duża, ponieważ w warunkach pożaru zachowują się jak ciecze palne.

➤ **drewno i płyty drewnopochodne**

Stosują się w meblach i zabudowach, stolarnie drzewianej, przedmiotach użytkowych. Temperatura zapalenia 250 - 400 °C. Szybkość rozwoju ognia zależy od grubości zastosowanych materiałów.

➤ **papier**

Stosowany w kartonach, opakowaniach, książkach, dokumentacji. Temperatura zapalenia 230 - 300°C. Luźne stosy ułatwiają rozwój ognia.

➤ **tkaniny**

Mają zastosowanie w tekstyliach, ubraniach, dekoracjach w postaci zasłon, firan, chodników, dywanów. Temperatura zapalenia tkanin bawełnianych wynosi ok. 200°C.

Temperatury źródeł ciepła w °C:

Płonąca zapalka	600 – 800
Żar papierosa	450 – 600
Płomień świecy	1 200
Kuchenka, piecyk elektryczny	450 – 550
Żarówka (100-200 W)	126 – 200
Łuk elektryczny	3 500

1.6. Przewidywana wielkość gęstości obciążenia ogniowego

Gęstość obciążenia ogniowego - średnia ilość materiałów palnych przypadająca na m² powierzchni. Budynek Starostwa Powiatowego zaliczany jest do kategorii zagrożenia ludzi ZL-III. Dla tego typu budynków nie przewiduje się obliczania gęstości obciążenia ogniowego.

W budynku występuje strefa PM (kondygnacja cz. podpiwniczona – suterena oraz piwnica – z przeznaczeniem na pomieszczenia techniczne oraz magazyny) w których gęstość obciążenia ogniowego wynosi poniżej 500 MJ/m²

Największa gęstość obciążenia ogniowego występująca w obiekcie i związany z nią względny czasu trwania pożaru wynosi niespełna 30 min.

Największym zagrożeniem dla ludzi w czasie pożaru będzie rozprzestrzenianie się toksycznych gazów pożarowych do innych pomieszczeń i na ciągi komunikacyjne (drogi ewakuacyjne).

1.7. Ocena zagrożenia wybuchem

W budynku Starostwa Powiatowego nie przewiduje się składowania materiałów łatwo – zapalnych (ciecze, gazy) w ilości kwalifikującej zaliczenie obiektu lub pomieszczeń do zagrożenia wybuchem.

1.8. Klasa odporności pożarowej budynku i ogniowej elementów budowlanych

Budynek powinien być wykonany co najmniej w klasie „B” odporności pożarowej. Wszystkie elementy konstrukcyjne prawdopodobnie spełniają wymogi odporności ogniowej dla tej klasy.

Wymaganą klasę odporności pożarowej dla budynku, zaliczonego do jednej kategorii ZL, określa poniższa tabela:

Budynek	ZL I	ZL II	ZL III	ZL IV	ZL V
1	2	3	4	5	6
niski (N)	"B"	"B"	"C"	"D"	"C"
średniowysoki (SW)	"B"	"B"	"B"	"C"	"B"
wysoki (W)	"B"	"B"	"B"	"B"	"B"
wysokościowy (WW)	"A"	"A"	"A"	"B"	"A"

Klasa odporności pożarowej budynku	Klasa odporności ogniowej elementów budynku					
	główna konstrukcja nośna	konstrukcja dachu	strop ¹⁾	ściana zewnętrzna ^{1),2)}	ściana wewnętrzna ¹⁾	przekrycie dachu ³⁾
1	2	3	4	5	6	7
"A"	R 240	R 30	RE I 120	E I 120	E I 60	E 30
"B"	R 120	R 30	RE I 60	E I 60	E I 30 ⁴⁾	E 30
"C"	R 60	R 15	RE I 60	E I 30	E I 15 ⁴⁾	E 15
"D"	R 30	(-)	RE I 30	E I 30	(-)	(-)
"E"	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)

Oznaczenia w tabeli:

R - nośność ogniowa (w minutach), określona zgodnie z Polską Normą dotyczącą zasad ustalania klas odporności ogniowej elementów budynku,

E - szczelność ogniowa (w minutach), określona jw.,

I - izolacyjność ogniowa (w minutach), określona jw.,

(-) - nie stawia się wymagań.

1.9. Instalacje użytkowe

- ochrona odgromowa
- instalacja wodno-kanalizacyjna
- instalacja elektryczna
- instalacja co

II. OKREŚLENIE WYPOSAŻENIA W WYMAGANE URZĄDZENIA PRZECIWOŻAROWE I GAŚNICE ORAZ SPOSOBY PODDAWANIA ICH PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM I CZYNNOŚCIOM KONSERWACYJNYM

Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów z dnia 7 czerwca 2010r. (Dz. U. Nr 109 poz. 719 z 2010 r.) mówi:

- „1. Urządzenia przeciwpożarowe w obiekcie powinny być wykonane zgodnie z projektem uzgodnionym przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, a warunkiem dopuszczenia do ich użytkowania jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań, potwierdzających prawidłowość ich działania.
2. Urządzenia przeciwpożarowe oraz gaśnice przenośne i przewożne, zwane dalej "gaśnicami", powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym, zgodnie z zasadami i w sposób określony w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w dokumentacji techniczno-ruchowej oraz w instrukcjach obsługi, opracowanych przez ich producentów.
3. Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach ustalonych przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.
4. Węże stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z Polską Normą dotyczącą konserwacji hydrantów wewnętrznych.”

2.1. Wewnętrzna instalacja hydrantowa.

Budynek Starostwa Powiatowego wyposażony jest w sieć wodociagową przeciwpożarową, hydranty wewnętrzne Ø 25 (kondygnacja I i IIp – hydranty z 1 odcinkiem węża półsztywnego)

Sposób rozmieszczenia hydrantów wewnętrznych zawarty jest na rzutach poszczególnych kondygnacji.

2.2. Wyposażenie budynku w podręczny sprzęt gaśniczy

Starostwo Powiatowe wyposażono w gaśnice wg. załączonego rzutu poszczególnych kondygnacji.

Obiekty powinny być wyposażone w gaśnice przenośne spełniające wymagania Polskich Norm będących odpowiednikami norm europejskich (EN) dotyczących gaśnic lub w gaśnice przewożne.

Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie:

A - materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli;

B - cieczy i materiałów stałych topiących się;

C - gazów;

D - metali

F - tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych.

Zgodnie z Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów z dnia z dnia 7 czerwca 2010r. (Dz. U. Nr 109 poz. 719 z 2010 r.)

„jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach przypada, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczególnych:

- 1) na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym:
 - a) zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V,
 - b) produkcyjnej i magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m²,
 - c) zawierającej pomieszczenie zagrożone wybuchem;

- 2) na każde 300 m² powierzchni strefy pożarowej niewymienionej w pkt 1, z wyjątkiem zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV.

Gaśnice w obiektach muszą być rozmieszczone:

- 1) w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności:
 - a) przy wejściach do budynków,
 - b) na klatkach schodowych,
 - c) na korytarzach
 - d) przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz;

- 2) w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki);

- 3) w obiektach wielokondygnacyjnych - w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli pozwalają na to istniejące warunki.

Przy rozmieszczaniu gaśnic muszą być spełnione następujące warunki:

- 1) odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek, do najbliższej gaśnicy nie powinna być większa niż 30 m;
- 2) do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m.

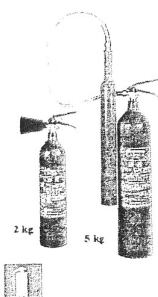
Rodzaje gaśnic

Gaśnice proszkowe

Występują w kilku odmianach konstrukcyjnych. Mają one następujące elementy składowe: zbiornik z proszkiem, zbiornik czynnika roboczego, wąż z prądownicą. Zbiornik czynnika roboczego dwutlenek węgla [CO₂], w większych jednostkach – z reguły Azot [N₂] może być umieszczony wewnątrz lub na zewnątrz zbiornika proszku. Po otwarciu zaworu butli czynnika roboczego następuje porywanie i wyrzucanie proszku na zewnątrz gaśnicy.

Gaśnice śniegowe

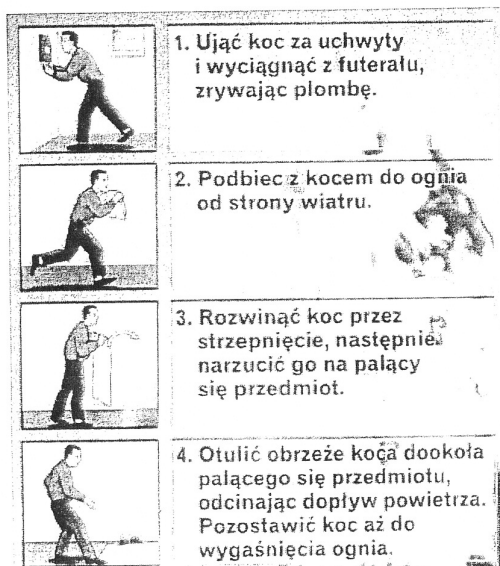
W zbiorniku gaśnicy znajduje się ciekły CO₂ pod ciśnieniem własnych par. Po otwarciu zaworu CO₂ wypływa rurką syfonową na zewnątrz butli. Na skutek rozprężenia natychmiast odparowuje, ochładzając się do temperatury około – 78°C i częściowo zestala się (około 25%). Zestalony CO₂ sublimuje. Butle należy zabezpieczyć przed nagraniem się, ponieważ już w temperaturze nieco poniżej 31°C (temperatura krytyczna) następuje samoczynne rozładowanie butli.

Gaśnice płynowe

W zbiorniku gaśnicy znajduje się wodny roztwór środka pianotwórczego oraz dodatkowy zbiornik czynnika roboczego (najczęściej CO₂). Po otwarciu butli czynnika roboczego następuje wyrzut środka gaśniczego w postaci piany mechanicznej.

Koce gaśnicze

Wykonane są z włókniny szklanej. Stosowane mogą być do odcięcia dopływu powietrza do płonącego materiału (tłumienie ognia) oraz do zabezpieczania przed rozpryskiem iskier.

Uruchamianie gaśnic:

Z zaworem dźwigniowym:

- wyjąć zawleczkę zabezpieczającą dźwignię zaworu,
- docisnąć dźwignię do uchwytu,
- odczekać ok. 5 sekund
- dyszę lub prądownicę skierować na palący się materiał.

Z przebijakiem grzybkowym:

- zerwać plastikowe zabezpieczenie przebijaka,
- wbić przebijak w głowicę,
- prądownicę skierować (uruchoić zawór prądownicy) na palący się materiał.

Z zaworem pokrętnym:

- odkręcić zawór do oporu (nastąpi samoczynne zerwanie plomby),
prądownicę skierować na palący się materiał.

UWAGA: gaśnic nie odwracać do góry nogami, spowoduje to wypłynięcie czynnika wyrzutowego (gazu) a nie środka gaśniczego (proszku, piany lub śniegu)

2.3. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru

Lokalizacja hydrantów na sieci miejskiej wodociągowej wg załącznika.

2.4. Drogi pożarowe

Do budynku zapewniono dojazdy nie spełniające wymogu drogi pożarowej:

- od ul. Niepodległości
- podjazdem od frontu budynku

Właściciele lub zarządcy terenów utrzymują znajdujące się na nich drogi pożarowe w stanie umożliwiającym wykorzystanie tych dróg przez pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej, zgodnie z § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych - Dz.U. z 2009 nr 124, poz. 1030.

2.5. SAP - Sygnalizacja Alarmowania Pożaru

W oparciu o przedłożoną dokumentację powykonawczą SAP „RONIM” Hieronim Bogdanowicz z maja 2009r:

W pomieszczeniach budynku zainstalowano optyczne, adresowalne punktowe czujki dymu typu DP-2061 w gniazdach typu DB2002. Ponadto zainstalowano ręczne ostrzegacze pożarowe typu DM2000.

Centrala po wykryciu pożaru przez czujki, aktywuje procedurę alarmu uruchamiając odpowiednie sygnalizatory akustyczne.

Centrala mikroprocesorowa FP1216 pozwala na skonfigurowanie nadzoru do czterech adresowalnych linii typu A lub ośmiu adresowalnych linii otwartych typu B.

System SAP steruje systemem oddymiania poprzez zainstalowaną centralę oddymiającą typu RZN.

Alarmowanie zaprogramowano:

- a) dla czujek – alarm II stopnia powinien wystąpić ze zwłoką potrzebną osobie dyżurującej do sprawdzenia miejsca pożaru
- b) dla ROP-ów – alarm natychmiastowy

Jako sygnalizację zastosowano sygnalizatory akustyczne aritech AS364 zainstalowane w miejscach pokazanych na rysunkach wykonawczych. Takie rozwiązanie pozwala na ostrzeżenie służby dyżurnej oraz osób przebywających w budynku. Po stwierdzeniu pożaru służba dyżurująca powinna zapoczątkować procedurę powiadamiania odpowiednich służb (PSP, Policja, Pogotowie). Zgodnie z zaleceniami projektu powołującymi się na Ekspertyzę Techniczną nie przewidziano połączenia systemu SAP z jednostką PSP.

2.6. System oddymiania

Zbudowany z:

- siłownik elektryczny wrzecionowy MCR W 081-550 (MCR_W) służący do otwierania klap oraz dziennej wentylacji
- napęd łańcuchowy KA 32-1000 (K) – można stosować jako zdalne sterowanie elektryczne do prawie wszystkich okien
- centrala oddymiania RZN 4404-K

III. SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA

Ponieważ życie i zdrowie ludzi jest największą wartością dlatego też przy najmniejszej oznace zagrożenia (dym, smród, informacja o bombie) dyrektor powinien zarządzić bezwzględną „przymusową” ewakuację pełnego składu osobowego Starostwa Powiatowego.

Zasady alarmowania

1. Każdy pracownik który zauważył pożar, lub uzyskał informację o pożarze czy zagrożeniu obowiązany jest zachować spokój i nie dopuszczając do paniki natychmiast zaalarmować:
 - Wszystkie osoby znajdujące się w sąsiedztwie pożaru narażone na jego skutki
 - Starosta Powiatowy telefon
 - Państwową Straż Pożarną – telefon 998, 112,
2. Po uzyskaniu połączenia ze strażą pożarną należy wyraźnie podać:
 - gdzie się pali – nazwę obiektu, dokładny adres, numer kondygnacji
 - co się pali
 - czy istnieje zagrożenie życia ludzi, czy w rejonie pożaru lub bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się materiały łatwo zapalne, itp.
 - numer telefonu, z którego podaje się informacje oraz swoje imię i nazwisko

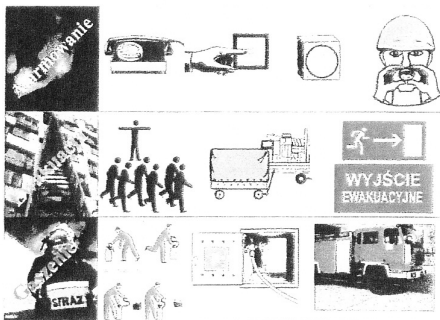
Uwaga: Po potwierdzeniu przyjęcia meldunku przez dyżurnego Straży Pożarnej, odłożyć słuchawkę i odczekać przy telefonie na ewentualne sprawdzenie.

3. W razie potrzeby (**wypadek, katastrofa lub awaria**) zaalarmować:
 - Pogotowie Ratunkowe tel. 999
 - Policję tel. 997
 - Pogotowie Gazowe tel. 992
 - Pogotowie Energetyczne tel. 991
 - Straż Miejską tel. 986
 - Pogotowie Wodociągowo - Kanalizacyjne tel. 994
 - Pogotowie Ciepłownicze tel. 993

Sygnal nakazujący ewakuację – syrena – pełni rolę alarmowego sygnalizatora akustycznego. Sygnalizatory znajdują się w Geodezji oraz holu głównym przy sekretariacie. Wizualny sygnal przewidziano w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie.

Wzbudzenie następuje pilotem znajdującym się w sekretariacie Starosty oraz Wydziale Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego.

Zasady oznakowania dróg ewakuacyjnych

PN- 92/N-01256/01. Znaki ochrony przeciwpożarowej.

PN-92/N-01256/02. Znaki ewakuacyjne.

PN-N-01256-5 styczeń 1998. Znaki bezpieczeństwa. Zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych.

PN-N-01256-4 marzec 1997. Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe.

Znaki ewakuacyjne powinny być zgodne z PN pod względem barwy, grafiki i wielkości. Na ścianach umieszcza się je na wysokości: od 150 cm do 200 cm od podłogi. Zawieszane znaki umieszcza się na wysokości powyżej 200 cm od podłogi.

Ogólne zasady kierowania ewakuacją.

Ogólne zasady kierowania ewakuacją powinny uwzględniać następujące zadania :

- o wezwanie jednostek straży pożarnej,
- o wyznaczenie osób do przeprowadzenia ewakuacji ze wskazanych pomieszczeń lub kondygnacji budynku,
- o uformowanie ekipy do gaszenia pożaru w zarodku przed przybyciem jednostek straży pożarnej i zapobieganie jego rozprzestrzenianiu się,
- o nadzorowanie przebiegu ewakuacji oraz opieki nad osobami ewakuowanymi,
- o ustalenie kolejności ewakuowania osób w zależności od zagrożenia ich życia i sprawności ruchowej,
- o określenie miejsca czasowego przebywania osób ewakuowanych,
- o nadzorowanie przebiegu akcji ratowniczej i działań gaśniczych oraz przeciwdziałanie panice i chaosowi,
- o podporządkowanie się decyzjom dowódcy jednostki straży pożarnej przybyłej do miejsca zdarzenia oraz współpraca.

Podjęcie decyzji należy do obowiązku osoby sprawującej w **Starostwie Powiatowym** funkcję kierowniczą lub dyżurną – **Starosta Powiatowy**.

Osoba podejmująca decyzję o ewakuacji osób powinna dokonać :

- oceny sytuacji pożarowej,
- określić potencjalne zagrożenie ludzi.

ORGANIZACJA, WARUNKI EWAKUACJI ORAZ PODSTAWOWE ZASADY PROWADZENIA AKCJI RATOWNICZO- GAŚNICZEJ.

Podjęcie decyzji o ewakuacji ludzi.

Decyzję natychmiastowego ewakuowania ludzi należy podejmować w przypadkach:

- powstania pożaru i występowania wysokiej temperatury lub zadymienia,
- z miejsca pożaru prowadzi tylko jeden kierunek drogi ewakuacyjnej,
- przebywania ludzi w pomieszczeniach przyległych do miejsca powstania pożaru,
- powstania innych przesłanek stwarzających np. niebezpieczeństwo zawalenia się konstrukcji.

Podjęcie decyzji o ewakuacji nie powinno być zbyt pochopne, aby nie spowodować nastroju paniki lub chaosu. Nie może to być jednak działanie zbyt opóźnione, aby nie zaistniały trudności wyprowadzenia lub wyniesienia osób zagrożonych lub wypadki zaczadzenia, oparzenia, doznania urazów zagrażających zdrowiu lub życiu.

Po ogłoszeniu sygnału alarmowego nakazującego ewakuację (sygnał syreny wzbudzany w Wydziale Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego) pracownicy zobowiązani są opuścić budynek najbliższym wyjściem ewakuacyjnym.

Po ogłoszeniu sygnału alarmowego nakazującego ewakuację należy:

- zawiadomić osoby przebywające w budynku o konieczności ewakuacji,
- zachować spokój,
- wskazać osobom kierunki ruchu i miejsce zbiórki,
- nakazać osobom, które mogą poruszać się o własnych siłach, ubranie się i opuszczenie zajmowanych przez nie pomieszczeń,
- osoby wymagające pomocy przygotować do ewakuacji,
- uformować grupy ewakuacyjne na korytarzach,
- kierować uformowany strumień ruchu w rejony ewakuacyjne,
- zapewnić ewakuowanym osobom opiekę i pomoc medyczną,
- sprawdzić wszystkie pomieszczenia, czy wszystkie osoby opuściły poszczególne pomieszczenia i kondygnacje budynku,
- sprawdzić stan osobowy po zakończeniu ewakuacji.

1. Ewakuacja osób powinna mieć charakter zorganizowany. W żadnym wypadku nie należy dopuszczać do przebiegu ewakuacji samoinicjatywnej, chaotycznej, przypadkowej.
2. Ewakuację osób należy rozpoczynać z tych pomieszczeń i stref pożarowych, które :
 - są bezpośrednio objęte pożarem lub innym, miejscowym zagrożeniem,
 - mogą być odcięte przez ogień,
 - na których istnieje możliwość rozprzestrzeniania się ognia, dymów pożarowych i substancji toksycznych.
3. Dalszym działaniem kierującego akcją ratowniczą, dotyczącym ewakuacji jest wnikliwa analiza lokalnego pożaru. Zależnie od sytuacji pożarowej należy podjąć działania gaśnicze :
 - przystąpić do lokalizacji powstałego pożaru, wykorzystując podręczny sprzęt gaśniczy i wyposażenie w postaci szafek hydrantowych,
 - wynieść z pomieszczeń objętych pożarem materiały palne mogące przyczyniać się do rozprzestrzeniania ognia,
 - wezwać do pomocy niezbędne osoby.

Działania powyższe pozwolą na:

- ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru,
 - ograniczenie strat popożarowych,
 - przygotowanie pola działania jednostkom straży pożarnej i innym jednostkom wezwanym do pomocy.
4. Wszystkie pomieszczenia, z których wyprowadzono ludzi należy dokładnie sprawdzić, czy w żadnym, zagrożonym pomieszczeniu nie pozostała jakaś osoba (o ile pozwala na to sytuacja pożarowa). Zauważone uchybienia należy natychmiast zgłaszać kierującemu akcją.
 5. W przypadku odcięcia dróg ewakuacji dla pojedynczych osób lub grup, należy niezwłocznie dostępnymi środkami, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz - powiadomić kierownika akcji ratowniczej. Ludzi odciętych od dróg wyjścia, a znajdujących się w strefie zagrożenia, należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródeł zagrożenia, w miarę istniejących warunków i posiadanych środków ewakuować z zewnątrz przy pomocy sprzętu ratowniczego, lub zamknąć drzwi i uszczelnić je przed możliwością dostawania się dymów i gazów do pomieszczeń, w których zgromadzili się ludzie i oczekiwać na przybycie

jednostek straży pożarnej. Nie należy podejmować ryzykownych działań, np. wyskakiwania z okien z wyższych kondygnacji.

6. W przypadku silnego zadymienia dróg ewakuacyjnych, należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najbliżej podłogi (posadzki), ze względu na mniejsze zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i dróg ewakuacyjnych. Usta i drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłaniać chustką zmoczoną w wodzie. Podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu.
7. Po przybyciu na miejsce zdarzenia jednostek straży pożarnej lub innych sił z zewnątrz, należy przystąpić do działań ratowniczych, w szczególności do :
 - pomocy czynnej przy ewakuacji osób,
 - ratowania osób, którym drogi wyjścia zostały odcięte przez pożar,
 - przygotowania miejsc zastępczych dla ewakuacji osób,
 - przewozu ciężko chorych do szpitali i innych placówek służby zdrowia,
 - ewakuacji sprzętu, aparatury, dokumentów i innego, cennego mienia.

POSTĘPOWANIE PRACOWNIKÓW W PRZYPADKU POWSTANIA POŻARU

W przypadku pożaru lub innego miejscowego zagrożenia:

1. Pracownik który zauważył pożar obowiązany jest natychmiast zaalarmować wszelkimi dostępnymi środkami (głosem, urządzeniem alarmowym, telefonicznie i.t.p) – innych pracowników i osoby przebywające w obiekcie, straż pożarną oraz Starostę Powiatowego. Alarmowanie można zlecić innej osobie, a osobiście przystąpić niezwłocznie do organizacji ewakuacji i likwidacji zagrożenia za pomocą wszelkich, dostępnych środków.
2. Jeżeli w obiekcie nie jest obecna osoba upoważniona z tytułu funkcji do prowadzenia akcji w początkowej fazie, kierownictwo akcji powinien przejąć najbardziej energiczny i opanowany pracownik, który zajmie się rozdziałem zadań takich, jak:
 - zaalarmowanie straży pożarnej i właścicieli,
 - pozamykanie okien i drzwi, wyłączenie wentylacji mechanicznej,
 - doniesienie podręcznego sprzętu gaśniczego i podjęcie próby ugaszenia pożaru w zarodku,
 - wyłączenie zasilania budynku w energię elektryczną i inne media,
 - organizacja ewakuacji ludzi i mienia.
1. Pozostali pracownicy obowiązani są do podporządkować się poleceniom osoby, która objęła kierownictwo w zakresie prowadzenia akcji ratowniczo- gaśniczej.
2. Po zawiadomieniu straży pożarnej należy wyznaczyć przewodnika – pilota, który będzie oczekiwał przy wejściu do budynku (wejździe na teren zakładu) na przybycie jednostek i doprowadzi je na miejsce zdarzenia, udzielając jednocześnie niezbędnych informacji o stopniu zagrożenia, punktach czerpania wody i.t.p.
3. W chwili przybycia jednostek straży pożarnej osoba dotychczas kierująca działaniami ratowniczymi ma obowiązek poinformować dowódcę przybyłej jednostki o dotychczasowym przebiegu akcji, wydanych poleceniach, oraz podporządkować się jego rozkazom, podając fakt przekazania kierownictwa do wiadomości wszystkich biorących w niej udział.
4. Przybycie straży pożarnej nie zwalnia pracowników od dalszej pracy w zakresie likwidacji zdarzenia, które to czynności należy wykonywać ściśle wg poleceń d-cy przybyłych jednostek straży pożarnej.

Podstawa prawna :

art. 9 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 147, poz. 1229 z 2002r z późn.zm.)

IV. SPOSOBY ZABEZPIECZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM, JEŻELI TAKIE PRACE SĄ PRZEWIDYWANE

Nie przewiduje się w trakcie użytkowania prowadzenia prac niebezpiecznych pożarowo.

V. WARUNKI I ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI ORAZ PRAKTYCZNE SPOSOBY ICH SPRAWDZANIA

Bezpieczna ewakuacja ludzi z obiektów, możliwa jest przy zachowaniu odpowiednich warunków techniczno – budowlanych dla dróg ewakuacyjnych i elementów wystroju wnętrz; określonych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 poz. 690 z późn. zm.); oraz ustaleniu przedsięwzięć organizacyjnych.

Z budynku na zewnątrz prowadzą 4 wyjścia ewakuacyjne:

- Wyjście główne – drzwi 3 szt. o wymiarach w świetle 1,23x2,0 z przedsionkiem w którym zlokalizowana jest portiernia i kiosk
- Wyjście boczne z Wydziału Komunikacji
- Wyjście z Centrum pomocy Doraźnej – Pogotowie Ratunkowe
- Wyjście boczne od ul. Niepodległości z Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie.

Budynek wyposażono w 4 klatki schodowe

Klatka schodowa K-1

Łącząca poziom parteru z I piętrzem – charakteryzująca się biegiem głównym prowadzącym na półpiętro oraz dwoma biegami bocznymi prowadzącymi z półpiętra na I piętro. Konstrukcja spoczników i biegów żelbetowa. W poziomie parteru oraz I piętra klatka zamknięta drzwiami.

Klatka schodowa K-2

Łącząca poziom I piętra z poziomem III piętra. Klatka dwubiegowa o konstrukcji żelbetowej (szer. biegu 1,15cm i 1,18cm). Klatka zamknięta drzwiami od strony korytarzy w poziomie I i II piętra.

Klatka schodowa K-3.

Łącząca poziom suterenu i piwnicy z poziomem I piętra. W poziomie parteru drzwi zewnętrzne ewakuacyjne. Konstrukcja klatki żelbetowa.

Klatka schodowa K-4

Łącząca poziom I piętra z poziomem II piętra. Klatka dwubiegowa o konstrukcji żelbetowej (szerokość biegu 1.04cm a spocznika 1.23cm)

Budynek nie jest całkowicie wyposażony w instalację oświetlenia ewakuacyjnego.

Podjęcie decyzji o ewakuacji w **Starostwie Powiatowym** należy do obowiązku – **Starosty Powiatowego**.

Kompetencje w zakresie organizacji działań ewakuacyjnych przejmuje w całości Wydział Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego.

Sygnal nakazujący ewakuację – syrena – pełni rolę alarmowego sygnalizatora akustycznego. Sygnalizatory znajdują się w Geodezji oraz holu głównym przy sekretariacie. Wizualny sygnał przewidziano w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie.

Wzbudzenie następuje pilotem znajdującym się w sekretariacie Starosty oraz Wydziale Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego.